

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/1995

z dnia 6 listopada 2017 r.

w sprawie utrzymania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesienia do normy zharmonizowanej EN 13341:2005 + A1:2011 dotyczącej naziemnych termoplastycznych zbiorników stacjonarnych do magazynowania olei opałowych lekkich, nafty oraz olei napędowych domowego użytku zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane, o których mowa w jego art. 17, muszą spełniać wymogi zharmonizowanego systemu określonego w tym rozporządzeniu lub na jego podstawie.
- (2) W styczniu 2011 r. Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) przyjął normę zharmonizowaną EN 13341:2005 + A1:2011 „Naziemne termoplastyczne zbiorniki stacjonarne do magazynowania olei opałowych lekkich, nafty oraz olei napędowych domowego użytku – Wykonane metodą wydmuchiwania lub formowania rotacyjnego polietylenu i polimeryzacji anionowej poliamidu 6 – Wymagania i metody badań”. Odniesienie do tej normy zostało następnie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Odniesienie to było kilkakrotnie ponownie publikowane, po raz ostatni w roku 2017 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 21 sierpnia 2015 r. Niemcy wszczęły procedurę formalnego sprzeciwu wobec normy zharmonizowanej EN 13341:2005 + A1:2011. Podstawę formalnego sprzeciwu stanowił brak w tej normie zharmonizowanych metod zapewnienia wytrzymałości mechanicznej, zdolności przenoszenia obciążeń, stateczności i odporności na kruszenie lub zginięcie wspomnianych wyrobów w sytuacji, gdy zostały one zainstalowane na terenach, na których występują trzęsienia ziemi lub powodzie. W związku z powyższym Niemcy zażądały wprowadzenia zastrzeżenia w odniesieniu do rzeczony normy opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* poprzez wyłączenie z jej zakresu terenów, na których występują trzęsienia ziemi lub powodzie – albo ewentualnie całkowitego wycofania tego odniesienia do normy.
- (4) W opinii Niemiec norma ta nie zawiera żadnych postanowień umożliwiających ustalenie właściwości użytkowych wspomnianych wyrobów budowlanych w sytuacji, gdy są one zainstalowane na terenach, na których istnieje zagrożenie trzęsieniami ziemi lub powodzią. Brakuje zupełnie metod oceny niezbędnych do tych celów, jeżeli chodzi o projektowanie, konstrukcję nośną lub kotwienie zbiorników. Ponadto nie da się również ocenić stopnia, w jakim zbiorniki są w stanie absorbować wstrząsy spowodowane obciążeniami powstałymi w wyniku trzęsień ziemi lub powodzi.
- (5) Niemcy uznały, że braki te stanowią naruszenie art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011, gdyż przedmiotowa norma nie spełnia całkowicie wymagań określonych w odpowiednim mandacie, jak przewidziano w art. 18 wspomnianego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

⁽²⁾ Komunikat Komisji w ramach wdrażania dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. C 246 z 24.8.2011, s. 1).

⁽³⁾ Komunikat Komisji w ramach wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. C 267 z 11.8.2017, s. 16).

- (6) Oceniając dopuszczalność wysuniętych żądań, należy zauważyć, że dodatkowe domniemane potrzeby zgłoszone przez Niemcy odnoszą się do instalacji, a następnie użytkowania wspomnianych wyrobów na terenach, na których istnieje zagrożenie trzęsieniami ziemi lub powodzią.
- (7) Jednakże zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 normy zharmonizowane mają określać metody i kryteria oceny właściwości użytkowych objętych nimi wyrobów. Celem zharmonizowanego systemu określonego w tymże rozporządzeniu lub na jego podstawie jest ustanowienie zharmonizowanych warunków wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych, a nie określenie zasad ich instalowania lub użytkowania.
- (8) Prawa wniesienia formalnego sprzeciwu zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 nie można jednak rozszerzać na żądania koncentrujące się na kwestiach innych niż treść przedmiotowych norm. Takie żądania uznaje się zatem za niedopuszczalne w ramach formalnych sprzeciwów.
- (9) Z tego powodu, jak również ze względu na to, że pierwsze żądanie Niemiec – aby wprowadzić zastrzeżenie w odniesieniu do wspomnianej normy poprzez wyłączenie z zakresu jej zastosowania terenów, na których występują trzęsienia ziemi lub powódzie – koncentruje się na kwestiach innych niż treść przedmiotowej normy, żądanie to należy uznać za niedopuszczalne.
- (10) Ogólne alternatywne żądanie Niemiec, aby całkowicie wycofać odniesienie do wspomnianej normy, opiera się głównie na niedostatkach normy w jej obecnym brzmieniu, zwłaszcza jeżeli chodzi o instalację, a następnie użytkowanie wspomnianych wyrobów na terenach, na których występują trzęsienia ziemi lub powódzie.
- (11) Państwa członkowskie zachowują jednak pełne uprawnienia do regulowania szczegółowych warunków instalowania lub użytkowania wyrobów budowlanych, pod warunkiem że takie szczegółowe warunki nie pociągają za sobą ustanowienia wymogów dotyczących oceny właściwości użytkowych produktów z naruszeniem zharmonizowanego systemu. Państwa członkowskie mogą więc zakazywać instalowania lub użytkowania wspomnianych wyrobów na terenach, na których występują trzęsienia ziemi lub powódzie, bądź nakładać ograniczenia na takie instalowanie lub użytkowanie, tak jak ma to obecnie miejsce w Niemczech.
- (12) Na podstawie treści normy EN 13341:2005 + A1:2011 oraz informacji przedłożonych przez Niemcy, CEN i przedstawicieli branży, jak również po konsultacji z komitetami ustanowionymi na mocy art. 64 rozporządzenia (UE) nr 305/2011 i art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012⁽¹⁾, osiągnięto powszechne porozumienie, że należy utrzymać odniesienie do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (13) Domniemana niekompletność tej normy nie powinna być więc traktowana jako powód wystarczający do całkowitego wycofania odniesienia do normy EN 13341:2005 + A1:2011 z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.
- (14) Należy zatem utrzymać odniesienie do normy EN 13341:2005 + A1:2011 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 13341:2005 + A1:2011 „Naziemne termoplastyczne zbiorniki stacjonarne do magazynowania olei opałowych lekkich, nafty oraz olei napędowych domowego użytku – Wykonane metodą wydmuchiwania lub formowania rotacyjnego polietylenu i polimeryzacji anionowej poliamidu 6 – Wymagania i metody badań” zostaje utrzymane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
